

नाश्त्याची आगगाडी

CooCubby · मराठी · The Breakfast Train

शुभ सकाळ, कब्बी!

पिवळ्या पडद्यांतून सूर्य डोकावला. पापा बेअर म्हणाले, "शुभ सकाळ, कब्बी! चला, नाश्त्याची वेळ झाली!"

कब्बीला धावायचंय.

कब्बीला धावायचं होतं, उड्या मारायच्या होत्या, गोल गोल फिरायचं होतं. बसायचं मात्र नव्हतं. पापा बेअर म्हणाले, "एक गाणं होईपर्यंत बस ना."

आली नाश्त्याची आगगाडी!

पापा बेअरनी चमच्याची आगगाडी केली. झुकझुक, झुकझुक! "ही आली नाश्त्याची आगगाडी!" कब्बीने तोंड उघडलं. स्टेशन तयार!

पिपलाही गाडी चालवायची आहे.

पिप ससा टुणकन उडी मारून आला. "मी चालवू का आगगाडी?" त्याने चमचा पुढे ढकलला. झुकझुक, झुकझुक!

आता मी गाडी चालवणार!

"आता माझी पाळी!" कब्बी म्हणाला. त्याने स्वतःच्या पंजात चमचा धरला. चमचा डगमगला. थोडंसं खाणं खाली पडलं.

डगमगलं तरी चालतं.

"डगमगलं तरी चालतं," पापा बेअर म्हणाले. कब्बीने पुन्हा प्रयत्न केला. झुकझुक, झुकझुक... गाडी गेली स्टेशनमध्ये!

गाडीला केळ्याची चाकं!

पापा बेअरनी गाडीला केळ्याच्या चकत्यांची चाकं लावली. कब्बीने एक चाक खाल्लं. मग आणखी एक. गोल गोल, गोड गोड!

दुधाचा एक घोट. आहा!

कब्बीने आपल्या पिवळ्या कपातून कोमट दुधाचा मोठा घोट घेतला. "आहा!" तो म्हणाला. त्याच्या ओठांवर दुधाच्या मिशा आल्या होत्या!

झालं! पुसू या, पुसू या.

"माझं झालं!" कब्बीने मऊ कापडाने आपले पंजे आणि तोंड पुसलं. टेबलावर थोडंसं खाणं सांडलं होतं. काही हरकत नाही!

आता कब्बी धावू शकतो!

"आता तू धावू शकतोस," पापा बेअर म्हणाले. मग कब्बी धावला, उड्या मारल्या, गोल गोल फिरला—अगदी गवताच्या माळापर्यंत!

CooCubby

Free picture stories for little ones, in 8 Indian languages

coocubby.com